

ת"פ 45122/11/13 - מדינת ישראל נגד יוסף חי זרזר, נתי גז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45122-11-13 מדינת ישראל נ' זרזר ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

נגד
1. יוסף חי זרזר
2. נתי גז

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה וחבלה על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

העובדות בהן הורשעו הנאשמים נפרסו בהרחבה בהכרעת הדין. אציין בתמצית, כי מדובר בוויכוח על רקע שימוש בכביש בין חברים של הנאשמים לבין אחרים, במהלכו הותקף אותו חבר והזעיק את הנאשמים במקום. הנאשמים תקפו בצוותא עם אחרים שני אחים: את הראשון באגרופים לפניו, ראשו וגופו, ובהמשך תקפו את האח השני, הפילוהו ארצה ובעודו שרוע על הארץ - בעטו בו הכו בפניו, בראשו ובגופו, עד שעזבו את המקום כשאותו מותקף חבול ומדמם. כתוצאה מכך, נגרמו לו חבלות מרובות בגופו, חתך בראשו, המטומה בכתפו, נפיחות במרפקו ושריטות על האמה.

2. לאחר הרשעת הנאשמים, התקבלו תסקירי שרות המבחן לגביהם.

לגבי נאשם 1, ציין שרות המבחן כי מדובר בצעיר אשר אובחן כבעל בעיות קשב וריכוז, שרת שרות צבאי, ועובד כיום כנציג מכירות בחברת סלולר. הנאשם 1 שב ושלל את מעורבותו בארוע, אולם לצד זאת, התרשם שרות המבחן כי להליכים המשפטיים הייתה השפעה מרתיעה עבורו. שרות המבחן התרשם כי הנאשם מתנהל בדרך כלל במסלול חיים נורמטיבי, ובשל חלוף הזמן והעובדה שמדובר בהסתבכותו היחידה, המליץ שרות המבחן על ביטול ההרשעה וסיום ההליך תוך ביצוע של"צ.

לגבי נאשם 2, פרט שרות המבחן כי אף נאשם זה סבל מקשיי קשב וריכוז. הנאשם התנדב בעברו במסגרת

לבעלי צרכים מיוחדים, שרת שרות צבאי בתפקיד לוחם, וכיום שואף להתגייס למשטרה, הליך אשר הוקפא עד לקבלת תוצאות ההליך המשפטי. הנאשם 2 התקשה להכיר בחלקו בארוע, אך שרות המבחן לא התרשם מקיום קווים אלימים בולטים בהתנהגותו.

לאור האמור לעיל, המליץ שרות המבחן על ביטול ההרשעה והטלת של"צ למשך 200 שעות.

3. אביו של הנאשם 2, העיד במסגרת הראיות לעונש כי שימש במשך שלושים שנה כשוטר, עזר כמיטב יכולתו לנוער, ולאחר סיום השרות המשטרתי משמש כמנחה של נוער במצוקה ובסיכון. לדבריו, הנאשם 2 עשה טעות בארוע, ולאחר מכן שרת שרות צבאי משמעותי כלוחם בגבעתי, לרבות במהלך מבצע צוק איתן. עוד העיד על רגישות הנאשם 2 לאוכלוסיית בעלי צרכים מיוחדים.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה הפנתה לחומרת המעשים ולחומרת נסיבות הארוע, זאת על רקע סכסוך בדרך בין חברים של הנאשמים לאחד המותקפים. לטענת המאשימה, יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשמונה עשר חודשי מאסר בפועל, ובעניינם של הנאשמים, עתרה להטיל מאסר של שישה חודשים בעבודות שירות לצד מאסר מותנה ופיצוי. חומרת המקרה מונעת את האפשרות לסיום ההליך באי הרשעה, כמו גם אי לקיחת האחריות על ידי הנאשמים.

המאשימה הציגה את פסק הדין בעניינם של שני מעורבים נוספים בארוע, וביקשה לאבחן אותו מעניינם של הנאשמים אשר לפני.

5. בא כח הנאשם 1 הפנה לאופן בו הסתיים ההליך לגבי המעורבים הנוספים, וחלוף הזמן, העדר עבר פלילי וכן לפגיעה שתהיה בנאשם 1 לו תיוותר ההרשעה על כנה. בכוונת הנאשם 1 להתחיל בלימודים, כאשר המקרה ארע בעת היותו נער, מאז לא הסתבך הנאשם בעבירות. לפיכך, עתר לאמץ את המלצת שרות המבחן.

6. בא כח נאשם 2 הדגיש אף הוא את חלקו המרכזי של חברים של הנאשמים, עומר, אשר עניינו הסתיים לפני כב' השופט כדורי בדרך של מאסר מותנה, פיצוי ושל"צ. לגבי חלקו של הנאשם 2 בארוע, טען בא כחו כי הורשע בביצוע בצוותא מבחינה משפטית, אולם לא ניתנה קביעה ספציפית בהכרעת הדין לגבי מעורבותו. מחומר הראיות, ניתן להבין שחלקו היה מינורי. בא כח הנאשם 2 שב והפנה לאופן בו הסתיים ההליך הנוסף, לגבי מעורב בשם אדיר, אשר לגביו יש לראות את הנאשם 2 באופן דומה מבחינת מעורבותו. בהתאם לאישור של קצין משטרה, לפיו יגויס הנאשם 2 לתפקיד בלש ככל שההליך יסתיים ללא הרשעה, ניתן להצביע על פגיעה משמעותית בנאשם בעצם הרשעתו. מדובר בשיקום המוצלח שיכול להיות. הנאשם 2 ללא כל עבר פלילי, זו הסתבכותו היחידה עם החוק, וכן שרת הנאשם שרות צבאי משמעותי. בהתחשב בכל האמור, וכן בחלוף הזמן, עתר בא כח הנאשם 2 לאמץ את המלצת שרות המבחן.

דין והכרעה

אי הרשעה

7. הנאשמים הורשעו בביצוע עבירת אלימות בצוותא, המהווה פגיעה בזכות כל אדם לשלמות גופו ולבטחון אישי. נסיבות ביצוע העבירה, כפי שפורטו לעיל, מעידות על חומרת המעשה.

בטרם קביעת מתחם הענישה, יש להחליט תחילה בסוגיית עתירת הנאשמים לביטול הרשעתם. כפי שצוין על ידי ב"כ הנאשמים, במסגרת ת"פ 64011-01-14, נדון עניינם של שני המעורבים הנוספים עומר ואדיר. בהתבסס על האמור בהודעותיהם של האחרים (ת/4 ו-ת/6), אשר שימשו בסיס להרשעת הנאשמים במיוחס להם, קשה להצביע על הבדל בין חלקם לבין חלקו של אדיר באירוע. כב' השופט כדורי החליט כי ההליך לגבי אדיר יסתיים באי הרשעה, את נוכח חלקו באירוע ביחס לעומר וכן האמור בתסקיר שירות המבחן (יצוין כי הרשעתו של עומר נותרה על כנה, על אף ראיות לפגיעה אפשרית בעתידו התעסקותי, זאת נוכח חלקו המשמעותי באירוע. עוד יצוין, כי הנאשמים עומר ואדיר הודו במיוחס להם, זאת בשונה מהנאשמים בתיק זה).

יש לתת משקל משמעותי לעקרון השוויון בפני החוק ואחידות הענישה. לצד זאת, מדובר בשיקול אחד במסגרת מכלול שיקולים, ביניהם יש לאזן על מנת להגשים את תכלית הענישה (ע"פ 2580-14 חסן נ' **מדינת ישראל** (23.9.14)). אין מדובר בחישוב אריטמטי, ותיתכן חריגה מעקרון זה אף כאשר קיימת זהות בנסיבות נאשמים, כאשר שיקולי הענישה אחרים גוברים על עקרון אחדות הענישה (ע"פ 2455-15 **סראחין נ' מדינת ישראל** (20.8.15)).

עוד אוסיף, כי עיקרון זה לא נועד לכפות על בית המשפט אמת מידה עונשית מוטעית, רק מפני שננקטה במקרה של אחד השותפים (ע"פ 5450-00 **שושני נ' מדינת ישראל** (2002)).

לאחר שצוין כל האמור לעיל, בנסיבות מקרה זה, ומבלי להקל ראש בחומרת העבירה, אני סבור כי עניינו של נאשם 2 מתאים לנסיבותיו של אדיר, ולפיכך, יש להורות על ביטול הרשעתו, זאת בשל הנימוקים שלהלן: ראשית, אציין כי על אף העובדה שמדובר בביצוע עבירת אלימות בנסיבות החמורות שפורטו לעיל, אין המדובר בסוג העבירות בהן לא ניתן לסיים את ההליך ללא הרשעה (ראו כדוגמא ע"פ 9090-00 **שניידרמן נ' מדינת ישראל**; וכן ע"פ 4669-09 **אבירם נ' מדינת ישראל**).

שנית, יש להדגיש את מועד ביצוע העבירה. מדובר בעבירה אשר בוצעה לפני למעלה מארבע שנים וחצי, כאשר הנאשם 2 חצה את רף הקטינות בארבעה חודשים בלבד. שלישית, אירוע זה הינו חריג בהתנהלותו של הנאשם, ואירע, כאמור, בגיל צעיר. מאז ביצוע העבירה ועד היום, הפגין הנאשם את אופיו החיובי, את אורח חייו הנורמטיבי ואת תרומתו לחברה, כפי שתואר בהרחבה בתסקיר ובמסגרת הטיעונים לעונש. בהתאם לראיות שהוצגו לפניי, מסלול חייו של נאשם זה, מוביל אותו כעת לשרות משמעותי במשטרת ישראל. הרשעה תסית את הנאשם ממסלול טבעי זה, בהתאם לכל נתוניו האישיים. אין ספק כי מדובר בהוכחת נזק קונקרטי לנאשם 2. לבסוף, לא ניתן להתעלם מעיקרון אחידות הענישה, אשר מהווה נדבך נוסף לכל האמור לעיל, בקבלת עתירת ב"כ הנאשם 2 להורות על ביטול הרשעתו.

בנסיבות אלה, מידת הנזק לנאשם 2 בעצם הרשעתו, תגרום לו לנזק בלתי מידתי ביחס לנזק שיגרם לציבור מאי הרשעתו, ולפיכך אני מורה על ביטול ההרשעה. אין ספק בעיני כי הציבור כולו יצא נשכר מהמשך פעילותו של הנאשם 2 כאדם נורמטיבי, תוך שרות לציבור כשוטר.

אשר לעניינו של נאשם 1 - לא הוכח לפניי קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי לנאשם בהרשעתו, מעבר לעצם ההרשעה. כפי שנקבע לא פעם, **"אין מקום להסתפק בתרחיש תיאורטי ויש להצביע על קיומו של נזק 'מוחשי וקונקרטי' אשר צפוי לנאשם מעצם הרשעתו"** (רע"פ 54-15 פלוני נ' מדינת ישראל (27.1.15)). יודגש, כי באותו עניין מדובר היה במבקשים בני 16 ו-17 בעת ביצוע העבירה, ואף בעניינם הדגיש כב' השופט שוהם, כי דרישת הוכחת הנזק הקונקרטי איננה מתייתרת אף לגבי קטינים).

ודאי שיש לזקוף לזכות הנאשם 1 את העובדה שזוהי מעורבותו היחידה בפלילים, את חלוף הזמן, את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, וכן את תפקודו החיובי, כמפורט בתסקיר שירות המבחן. יחד עם זאת, מדובר ברכיבים אשר ילקחו בחשבון בתוך מתחם הענישה, ואין בהם לענות על הצורך בהוכחת נזק בעצם ההרשעה. לפיכך, אינני מקבל את העתירה לביטול הרשעת הנאשם 1.

מתחם הענישה

8. בחינת נסיבות המקרה מעלה, כי מדובר בתקיפה אלימה בצוותא, אשר הביאה לחבלות לאחד המתלוננים, ובוצעה ללא כל התגרות מוקדמת מצד המתלוננים בנאשמים. מקרה זה מהווה חלק מתופעה נרחבת של אלימות, אשר יש להילחם בה, בין היתר, בדרך של ענישה. לצד זאת יש לשקול את העובדה שלא נגרמו חבלות חמורות למתלונן.

נוכח האמור לעיל, וכן בהתחשב בפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה באירוע זה, נע בין מאסר מותנה לבין של"צ ורכיבי ענישה נוספים, ועד מאסר בפועל למשך שמונה חודשים.

9. הנאשמים בחרו לנהל את הגנתם ואין לזקוף זאת לחובתם. יחד עם זאת, אין מדובר בקבלת אחריות, כפי שהודו המעורבים האחרים, עובדה אותה אשקול במסגרת משך השל"צ וגובה הפיצוי. לגבי שני הנאשמים, מדובר באירוע יחיד, לגביו שירות המבחן התרשם כי אינו משקף את אופיים ואת אורח חייהם. בנסיבות אלה, בהתחשב בחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, וגילם הצעיר של הנאשמים בעת ביצועה, עומד עניינם ברף נמוך של מתחם הענישה.

העונש המתאים

10. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. ארבעה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג כלשהו.
- ב. 200 שעות של"צ, זאת בהתאם לתוכנית שערך שירות המבחן.
- ג. פיצוי למתלונן לירן מור בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.4.16.

נאשם 2

- א. ההליך לגבי נאשם 2 יסתיים ללא הרשעתו, ולפיכך, אני מורה על ביטול ההרשעה.
- ב. 200 שעות של"צ, זאת בהתאם לתוכנית שערך שירות המבחן.
- ג. פיצוי למתלונן לירן מור בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.4.16.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד שבט תשע"ו, 24 ינואר 2016, במעמד הצדדים.